

Petale de vis

Bragagiu

Motto

Care și cine-a râs, a scris
Despre petalele de vis
Și toți la toți au arătat
Cum se visează-adevărat.
Am vrut și eu să scriu hazliu
S-arăt că-s mare bragagiu,
M-am dezumflat însă încet
Ca să rămân un biet poet.

Înflori privirea-mi toată
De ajunse până-n zare
Parcă-n întuneric cată
Vremurile viitoare.

Jos pământu-n beznă nu e
Despărțit de raze-n spații,
Sufletul deci mi se suie
Însetat prin constelații.

Uluit culege stele
Făurindu-le-n buchete
Și pășeste printre ele
Călător pe îndelete.

Calea Robilor o trece
Din petale de privire,
Iar gândirile buiece
Cred că-s în nemărginire.

Pot să stau așa o noapte
Încântat ca de-o baladă,
Dar visări vor mai departe
Peste zare să se vadă.

Clipe de entuziasme
Treapădă pe lângă vise
Și îmi cresc petale-n basme
Care încă nu-s înscrise.

Altă lume se deschide
Cu un infinit de taine
Fără pizme și obide,

Cu-altă vorbă, cu-alte haine.

Alte ceruri și avânturi
Care nu se mai repetă,
Oceane și pământuri,
Noi cuvinte pe paletă.

Ia-ți culorile pe-alese
Plăsmuind neasemuite
Zugrăveli neînțelese,
Dar în inimă-ndrăgite.

Tot creez - un boț de glie -
Ineditul de imagini...
„ Doamne, știi o veșnicie. -
Înflorirea-mi are margini?!”
Victor Bragagiu